

langt fra overset, at jeg udtrykkelig, første Gang jeg havde Ordet, henviste til dem, men jeg tilføjede, at som Forholdene ligger paa det nuværende Tidspunkt, vil disse Bestemmelser om Klageretten betyde meget lidt for Lejeren, og jeg tilføjede yderligere efter at have hørt Venstres ærede Ordfører, at naar man saa stærkt betonedede, at det var den fuldstændige Afvikling, man stod overfor, uden samtidig at tale om, at Bolignøden skulde være ophørt, vilde disse Bestemmelser i Virkeligheden blive ganske illusoriske for den Lejer, som føler sig skræmmet ved de Udtalelser, der kommer fra alle Sider om, at vi staar nær ved Afslutningen paa Huslejelovgivningen. For ham vil Klageretten betyde overordentlig lidt, han vil betænke sig to Gange, før han gør den gældende, ogsaa af den Grund, at de, hvem Bestemmelsen om en almindelig Forhøjelse med 30 pCt. kommer til gode, er ikke de gode Husejere, dem, der, som jeg sagde, første Gang jeg havde Ordet, selvfølgelig bør have Erstatning for de Udgifter, de har haft paa den gode Vedligholdelse af deres Ejendomme. Nej, de, der opnaar Fordelen ved Bestemmelsen i § 6 B., er Ejendomspekulanterne, altsaa i saadanne Tilfælde, hvor en Ejendom i Krigsaarene er gaaet fra Haand til Haand, har skiftet Ejer 4—5 Gange, i adskillige Tilfælde maaske endnu flere Gange, og hvor vedkommende Ejer Gang paa Gang har opnaaet hos Nævnet en Forhøjelse af Huslejen under Henviisning til, at nu skulde de nødvendige Reparationer finde Sted, og bagefter sælger Ejendommen, hvorefter den nye Ejer ogsaa henvender sig — jeg kender Eksempler derpaa — til Nævnet om Forhøjelse og opnaar den. Det er disse Folk, der nu sidder inde med Ejendommene, som man giver Adgang til, udenom Nævnet, paa egen Haand, at forhøje Lejen med 30 pCt. Det er det, jeg finder betænkeligt. Det var deri, jeg saa det mest betænkelige ved Venstres ærede Ordførers Udtalelser, og jeg kan kun sige endnu en Gang, at de sidste Udtalelser, han fremkom med, og som i nogen Grad bidrog til at svække Indtrykket af, hvad han først sagde, har glædet mig.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Heller ikke jeg finder nogen Anledning til at fortsætte Debatten. Jeg skal kun sige til den ærede sidste Taler (Niels Petersen), at jeg tror ikke, det kan nytte at søge at skjule, at han i sine første Udtalelser satte Afviklingen af alle disse Forhold meget langt ud i Fremtiden. Vi er enige om, at det gælder om at komme

Bolignøden til Livs, men vi kan ogsaa holde Liv i Bolignøden ved at have forstrammede Bestemmelser, saa stramme, at vi slet ikke kan faa fremmet det private Byggeri.

I øvrigt har jeg kun taget Ordet for at gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Simonsen. Jeg beklager, at det ærede Medlem mener, det er til Gavn at udtale noget uklart om en klar Bestemmelse. Det er nemlig aldrig til Gavn. Forholdet i dette Lovforslag er meget klart udtrykt dette, at indtil 30 pCt.s Forhøjelse af Lejen kan man faa udenom Nævnene, skal man have større Forhøjelse, skal man igennem Nævnene — alt regnet pr. 1. August 1914. Naar det ærede Medlem sagde, at jeg havde fulgt Grundejernes Repræsentanter i mit Forslag her, er det jo ikke rigtigt; thi Huslejernes Repræsentanters Forslag gaar ud paa 50 pCt.s Forhøjelse, medens mit Forslag gaar ud paa en Forhøjelse med 30 pCt. udenom Nævnet.

Det ærede Medlem rettede et bestemt Spørgsmaal til mig, som jeg gerne vil besvare. Det ærede Medlem spurgte, om jeg vilde gaa med til, at der i denne Lov blev indført en Bestemmelse om, at Huslejeloven skulde revideres om et Aar, i Stedet for den Bestemmelse, der nu staar i Lovforslaget, at Loven gælder indtil 1. April 1922. Dertil vil jeg svare, at denne Ændring vil jeg bestemt fraraade. Man har hidtil fra alle Sider holdt paa, at man skulde have en saadan absolut Bestemmelse som den, der staar her i Lovforslaget, for at det kunde være klart for alle, at hele Situationen var til fri Overvejelse, inden man besluttede sig til at gaa videre ad denne Bane. Jeg tror, man vilde gøre noget urigtigt ved ikke at fastholde dette. For øvrigt vil jeg henvise det ærede Medlem til, at hans egne Meningsfæller i Boligkommissionen indtog samme Standpunkt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Hagbart Berg: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.